

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 918/2012

af 5. juli 2012

om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps med hensyn til definitioner, beregning af korte nettopositioner, dækkede credit default swaps på statsobligationer, meddelelsetærskler, likviditetstærskler for suspension af begrænsninger, betydelige fald i værdien for finansielle instrumenter og negative hændelser

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 7, artikel 4, stk. 2, artikel 7, stk. 3, artikel 13, stk. 4, artikel 23, stk. 7, og artikel 30, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EU) nr. 236/2012 indfører visse foranstaltninger vedrørende short selling og credit default swaps. Artikel 42 i forordning (EU) nr. 236/2012 tillægger Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at udbygge forordningens bestemmelser i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Denne delegerede retsakt udbygger og ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser.
- (2) Bestemmelserne i denne forordning hænger tæt sammen, eftersom tærsklerne for meddelelse og offentliggørelse samt fastsættelsen af udækkede credit default swaps afhænger af definitionerne af og metoderne til beregning af korte positioner, mens bestemmelserne om betydelige fald i værdien for finansielle instrumenter, fald i likviditeten af markeder for statsobligationer og fastlæggelse af negative hændelser hænger uløseligt sammen. For at sikre

sammenhæng mellem de bestemmelser om short selling, der skal træde i kraft på samme tid, bør alle bestemmelser, der kræves i henhold til forordning (EU) nr. 236/2012, medtages i én og samme forordning.

- (3) Forordning (EU) nr. 236/2012 indeholder en række definitioner. Af hensyn til klarheden og retssikkerheden kræves der yderligere supplerende bestemmelser i relation til definitionerne i artikel 2, stk. 1, navnlig når en fysisk eller juridisk person anses for at eje et finansielt instrument med henblik på anvendelse af definitionen af short selling, og yderligere præcisering af, hvornår en fysisk eller juridisk person anses for at »besidde« en aktie eller et gældsinstrument med henblik på anvendelse af forordning (EU) nr. 236/2012. Præciseringerne skal sikre, at forordning (EU) nr. 236/2012 har den tilsigtede virkning på en konsekvent måde til trods for forskellig tilgang i medlemsstaternes lovgivning. Begreberne ejerskab og besiddelse i forbindelse med værdipapirer er ikke harmoniseret mellem medlemsstaterne, men bestemmelserne i forordning (EU) nr. 236/2012 skal kun gælde for short selling, uden at dette berører en eventuel fremtidig udvikling på det retlige område, f.eks. harmonisering af lovgivning.
- (4) Forordning (EU) nr. 236/2012 indfører begrænsninger og forpligtelser, f.eks. krav om meddelelse og offentliggørelse, for fysiske eller juridiske personer, der besidder eller indgår korte nettopositioner i aktiver og statsobligationer. Lange og korte positioner i aktier og statsobligationer kan besiddes og værdiansættes på forskellige måder. For at sikre en konsekvent tilgang og efterkomme hensigten med foranstaltningerne vedrørende korte positioner i aktier og statsobligationer bør det derfor præciseres, hvordan korte nettopositioner beregnes. Short selling kan ske via enkelte instrumenter eller via kurve af statsobligationer, og det er således nødvendigt at præcisere, hvordan short selling via kurve indgår i disse

⁽¹⁾ EUT L 86 af 24.3.2012, s. 1.

beregninger. For at sikre en solid tilgang til beregningen af korte nettopositioner er det nødvendigt at anvende en mere restriktiv tilgang ved præcisering af lange positioner end korte positioner i aktier. Da værdien af nogle finansielle instrumenter afhænger af variationer i kursen på de underliggende instrumenter, er det nødvendigt at præcisere, hvordan der skal tages højde herfor. Den deltavægtede metode er nærmere beskrevet, da dette er den almindeligt accepterede praksis.

- (5) Korte nettopositioner beregnes ved hjælp af de lange og korte positioner, som en fysisk eller juridisk person besidder. Lange og korte positioner kan dog besiddes af forskellige enheder i en gruppe eller være placeret i forskellige fonde forvaltet af en fondsforvalter. Store korte nettopositioner kan skjules ved at fordele dem mellem enheder i en gruppe eller mellem forskellige fonde. For at reducere omfanget af unddragelse og sikre, at meddelelser og rapportering vedrørende korte positioner giver et nøjagtigt og repræsentativt billede, kræves der mere detaljerede bestemmelser om, hvordan korte nettopositioner bør beregnes for enheder i en gruppe og for fondsforvaltere. Med henblik på gennemførelsen af disse bestemmelser er det nødvendigt at definere begrebet investeringsstrategi for at præcisere, hvilke enheders korte positioner i en gruppe og hvilke fondes korte positioner der skal aggregeres. Desuden er der behov for at definere forvaltningsaktiviteter for at præcisere, hvilke fondes korte positioner, der skal aggregeres. Med henblik på at sikre, at meddelelserne afgives, er det nødvendigt at angive, hvilke enheder i en gruppe eller i forskellige fonde, der skal foretage beregningerne og afgive meddelelserne.
- (6) Forordning (EU) nr. 236/2012 indfører begrænsninger for indgåelse af udækkede credit default swap-transaktioner i statsobligationer, men tillader, at dækkede credit default swaps på statsobligationer indgås med henblik på legitim risikoafdækning. En lang række aktiver og passiver kan risikoafdækkes ved hjælp af credit default swaps på statsobligationer, men det kan i mange tilfælde være vanskeligt at skelne mellem legitim risikoafdækning og spekulation. Det skal derfor præciseres, hvornår credit default swaps på statsobligationer anses for at være dækket. Hvor der er behov for, at en kvantitativ måling af korrelationen præciseres på et konsistent grundlag, anvendes en simpel, almindeligt anerkendt og forstået måling, f.eks. Pearsons korrelationskoefficient, beregnet som kovariansen af de to variabler divideret med produktet af deres standardafvigelser. I praksis er det vanskeligt at opnå kongruens mellem aktiver og passiver med det formål at skabe en perfekt risikoafdækning, hvilket skyldes forskellige karakteristika for forskellige aktiver og passiver samt volatilitet i deres værdier. Forordning (EU) nr. 236/2012 kræver en forholdsmæssig tilgang til målinger og ved definition af en udækket credit default swap, og det er derfor nødvendigt at præcisere, hvordan en forholdsmæssig tilgang skal finde anvendelse på aktiver og passiver, der sikres med en dækket credit default swap. Forordning (EU) nr. 236/2012 foreskriver ikke nogen specifik grad af

korrelation for en dækket credit default swap-position i statsobligationer, og der er således behov for at præcisere, at korrelation skal give mening.

- (7) I henhold til forordning (EU) nr. 236/2012 bør en fysisk eller juridisk person, som besidder en kort nettoposition i statsobligationer, der overstiger en tærskel, underrette den relevante kompetente myndighed om disse positioner. En passende præcisering af denne tærskel er derfor påkrævet. Minimale værdier, der ikke har betydelig indvirkning på det pågældende marked for statsobligationer, bør ikke kræve meddelelse, og tærsklen bør bl.a. tage hensyn til likviditeten på de enkelte markeder for statsobligationer, det samlede antal udestående udstedte statsobligationer og målene med denne foranstaltning.
- (8) De data, der kræves til beregning af meddelelsetærsklerne for korte nettopositioner i forbindelse med udstedte statsobligationer, foreligger ikke på ikrafttrædelsesdatoen for denne forordning. De to kriterier, der anvendes til at fastlægge meddelelsetærsklerne på datoen for offentliggørelsen, bør for det første være det samlede antal udestående udstedte statsobligationer for den statslige udsteder og dernæst eksistensen af et likvidt futuresmarked for de pågældende statsobligationer. Der bør vedtages reviderede tærskler, når der foreligger relevante data for alle kriterierne.
- (9) Når likviditeten på et marked for statsobligationer falder under en vis tærskel, kan begrænsningerne for investorer, der indgår i udækket short selling af statsobligationer, ophæves midlertidigt med henblik på at stimulere likviditeten på det pågældende marked. Hvis der sker et betydeligt fald i værdien af finansielt instrument i et handelssystem, kan de kompetente myndigheder forbyde eller begrænse short selling eller begrænse transaktioner i dette instrument. Der er en lang række instrumenter, og tærsklen for hver af de forskellige klasser af finansielle instrumenter skal angives under hensyntagen til f.eks. forskellene mellem instrumenterne og forskellene i deres markeders volatilitet.
- (10) Der er ikke anført en tærskel for et betydeligt fald i værdien af enhedsprisen for et børsnoteret investeringsinstitut med undtagelse af exchange traded funds (ETF'er), som er investeringsinstitutandele, i denne forordning, da den, selv om kursen frit kan variere i handelssystemet, er underlagt en bestemmelse i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) ⁽¹⁾, som holder kurserne tæt på nettoværdien af investeringsinstitutter. Der er ikke anført en tærskel for et betydeligt fald i værdien af andre derivater end dem, der er anført i denne forordning.

⁽¹⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.

(11) I denne forordning præciseres interventionsbeføjelserne for både de relevante kompetente myndigheder og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), som er oprettet og udøver sine beføjelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽¹⁾, i tilfælde af negative hændelser eller en negativ udvikling. Der kræves en liste over sådanne hændelser for at sikre en konsekvent tilgang, og som samtidig gør det muligt at iværksætte hensigtsmæssige foranstaltninger, hvis negative hændelser eller en negativ udvikling indtræder.

(12) Af hensyn til retssikkerheden er det nødvendigt, at denne forordning træder i kraft samme dag som Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 919/2012 ⁽²⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der gennemførelsesbestemmelser, som udbygger følgende artikler i forordning (EU) nr. 236/2012 for så vidt angår:

- artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 236/2012 til yderligere præcisering af ejerskab og short selling
- artikel 3, stk. 7, i forordning (EU) nr. 236/2012 til yderligere præcisering af tilfælde af og metoden til beregning af korte nettopositioner og definitionen af besiddelse
- artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 236/2012 til yderligere præcisering af udækkede positioner i credit default swaps på statsobligationer og beregningsmetoder for grupper og fondsforvaltningsaktiviteter
- artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) nr. 236/2012 til yderligere præcisering af meddelelsetærskler for betydelige korte positioner i statsobligationer
- artikel 13, stk. 4, i forordning (EU) nr. 236/2012 til yderligere præcisering af likviditetstærskler for suspension af begrænsninger vedrørende short selling af statsobligationer
- artikel 23, stk. 7, i forordning (EU) nr. 236/2012 til yderligere præcisering af betydelige fald i værdien af andre finansielle instrumenter end likvide aktier

— artikel 30 i forordning (EU) nr. 236/2012 til yderligere præcisering af de kriterier og faktorer, der skal tages hensyn til ved fastlæggelsen af, i hvilke tilfælde de negative hændelser eller den negative udvikling, der henvises til i artikel 18-21 og artikel 27, samt de trusler, der er omhandlet i artikel 28, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 236/2012, forekommer.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »gruppe«: juridiske enheder, som er kontrollerede virksomheder i henhold til artikel 2, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF ⁽³⁾, og den fysiske eller juridiske person, der kontrollerer en sådan virksomhed
- b) »supranational udsteder«: en udsteder i henhold til artikel 2, stk. 1, litra d), nr. i), iv), v) og vi), i forordning (EU) nr. 236/2012.

KAPITEL II

SUPPLERENDE PRÆCISERING AF DEFINITIONER, JF. ARTIKEL 2, STK. 2, OG ARTIKEL 3, STK. 7, LITRA A)

Artikel 3

Præcisering af udtrykket »ejerskab« og definition af short selling

1. Med henblik på anvendelse af definitionen af short selling anses en fysisk eller juridisk person for at eje et finansielt instrument, når der er tale om retligt eller reelt ejerskab heraf i overensstemmelse med den lovgivning, der er gældende for short selling af den pågældende aktie eller det pågældende gældsinstrument. Når fysiske eller juridiske personer er retmæssige ejere af en aktie eller et gældsinstrument, anses denne aktie eller dette gældsinstrument for at være ejet af den ultimative retmæssige ejer, herunder når aktien eller gældsinstrumentet besiddes af en nominel ejer. Med henblik på anvendelse af denne artikel er den reelle ejer den investor, som påtager sig den økonomiske risiko ved at erhverve et finansielt instrument.

2. Med henblik på anvendelse af artikel 2, stk. 1, litra b), nr. i), ii) og iii), i forordning (EU) nr. 236/2012 omfatter »short selling« som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 236/2012 ikke:

- a) salg af finansielle instrumenter, der er blevet overført i henhold til en aftale om udlån af værdipapirer eller en repoaftale, såfremt værdipapirerne returneres, eller overdrageren tilbagekalder værdipapirerne, således at afvikling kan gennemføres på afviklingstidspunktet

⁽¹⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

⁽²⁾ Se side 16 i denne EUT.

⁽³⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

- b) salg af et finansielt instrument, der foretages af en fysisk eller juridisk person, der har købt det finansielle instrument inden salget, men som ikke har fået leveret det pågældende finansielle instrument på tidspunktet for salget, såfremt det finansielle instrument leveres i så god tid, at afvikling kan gennemføres på forfaldstidspunktet
- c) salg af et finansielt instrument, der foretages af en fysisk eller juridisk person, der har udnyttet en option eller et tilsvarende krav på det pågældende finansielle instrument, såfremt det finansielle instrument leveres i så god tid, at afvikling kan gennemføres på afviklingstidspunktet.

Artikel 4

Besiddelse

Med henblik på anvendelse af artikel 3, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 236/2012 anses en fysisk eller juridisk person for at besidde en aktie eller et gældsinstrument i følgende tilfælde:

- a) Den fysiske eller juridiske person ejer aktien eller gældsinstrumentet i henhold til artikel 3, stk. 1.
- b) Et retskraftigt krav om at få overført ejerskab af aktien eller gældsinstrumentet til den fysiske eller juridiske person i henhold til den lovgivning, der gælder for det pågældende salg.

KAPITEL III

KORTE NETTOPOSITIONER, JF. ARTIKEL 3, STK. 7, LITRA B

Artikel 5

Korte nettopositioner i aktier — lange positioner

1. Der tages også højde for besiddelse af en aktie via en lang position i en kurv af aktier, hvis aktien er repræsenteret i kurven.
2. Enhver eksponering via et andet finansielt instrument end den aktie, der giver en økonomisk fordel i tilfælde af en stigning i kursen på aktien som fastsat i artikel 3, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 236/2012, betyder enhver eksponering mod aktiekapital via et eller flere af de instrumenter, der er anført i bilag I, del 1.

Eksponeringen omhandlet i første afsnit afhænger af værdien af den aktie, som en kort nettoposition skal beregnes for, og som giver en økonomisk fordel i tilfælde af en stigning i kursen på eller værdien af aktien.

Artikel 6

Korte nettopositioner i aktier — korte positioner

1. Der tages også højde for short selling af en aktie via short selling af en kurv af aktier, for så vidt angår denne aktie, i det omfang, som aktien er repræsenteret i kurven.

2. For så vidt angår artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 3, stk. 3, i forordning (EU) nr. 236/2012, tages der højde for positionen ved beregningen af den korte position, såfremt en position i et finansielt instrument, herunder de instrumenter, der er anført i bilag I, del 1, giver en økonomisk fordel i tilfælde af et fald i kursen eller værdien af aktien.

Artikel 7

Korte nettopositioner i aktier — generelt

Der tages højde for følgende kriterier, for så vidt angår de korte nettopositioner, der er omhandlet i artikel 5 og 6:

- a) Det er irrelevant, om der er indgået aftale om kontant afregning eller fysisk levering af de underliggende aktiver.
- b) Korte positioner i finansielle instrumenter, der giver anledning til et krav på ikke-udstedte aktier, tegningsrettigheder, konvertible obligationer og andre tilsvarende instrumenter betragtes ikke som korte positioner ved beregning af en kort nettoposition.

Artikel 8

Korte nettopositioner i statsobligationer — lange positioner

1. Med henblik på anvendelse af denne artikel og bilag II er kursdannelsen lig med udbytte, eller hvis der ikke er noget udbytte for et af de relevante aktiver eller passiver, eller udbyttet ikke egner sig til at sammenligne de relevante aktiver eller passiver, er den lig med kursen. Der tages også højde for besiddelse af et statsgældsinstrument via en lang position i en kurv af statsgældsinstrumenter fra forskellige statslige udstedere, hvis statsobligationen er repræsenteret i kurven.

2. Med henblik på anvendelse af artikel 3, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 236/2012, betyder enhver eksponering via et andet finansielt instrument end den statsobligation, der giver en økonomisk fordel i tilfælde af en stigning i kursen på statsobligationen, enhver eksponering via et eller flere af de instrumenter, der er anført i bilag I, del 2, såfremt deres værdi afhænger af værdien af den statsobligation, som en kort nettoposition skal beregnes for, og som giver en økonomisk fordel i tilfælde af en stigning i kursen eller værdien af statsobligationen.

3. Såfremt de er tæt forbundne i henhold til artikel 3, stk. 5, i forordning (EU) nr. 236/2012 og stk. 4 og 5, medtages alle nettobesiddelser af statsobligationer, som er tæt forbundet med kursen på de pågældende statsobligationer i enhver kort position, i beregningen af den lange position. Statsgældsinstrumenter fra tredjelandsudstedere medtages ikke.

4. For aktiver med en kurs på det likvide marked måles en tæt forbindelse mellem kursen på et gældsinstrument fra en anden statslig udsteder og kursen på gældsinstrumentet fra den givne statslige udsteder på grundlag af historiske data ved hjælp af dagligt akkumulerede vægtede data for den 12-måneders periode, der går forud for positionen i statsobligationer. For aktiver, hvor der ikke findes et likvidt marked, eller hvor de historiske prisdata dækker under 12 måneder, anvendes en hensigtsmæssig erstatning af tilsvarende varighed.

5. Med henblik på anvendelse af artikel 3, stk. 5, i forordning (EU) nr. 236/2012 anses et gældsinstrument og en udstedt statsobligation for at være tæt forbundne, når Pearsons korrelationskoefficient er mindst 80 % mellem kursen på gældsinstrumentet fra en anden statslig udsteder og kursen på de pågældende statsobligationer for den relevante periode.

6. Hvis positioner efterfølgende ophører med at være tæt forbundne baseret på en rullende periode på 12 måneder, tages der ikke længere højde for statsobligationerne fra den tidligere tæt forbundne statslige udsteder ved beregning af en lang position. Positioner anses dog ikke for at ophøre med at være tæt forbundne, hvis der opstår et midlertidigt fald i korrelationsniveauet mellem statsobligationerne i højst tre måneder under det niveau, der er fastsat i stk. 4, såfremt korrelationskoefficienten er mindst 60 % i hele perioden på tre måneder.

7. Ved beregning af de korte nettopositioner er det irrelevant, om der er indgået aftale om kontant afregning eller fysisk levering af de underliggende aktiver.

Artikel 9

Korte nettopositioner i statsobligationer — korte positioner

1. Der tages også højde for short selling af statsobligationer via salg af en kurv af statsobligationer, hvis de pågældende statsobligationer er repræsenteret i kurven.

2. Med henblik på anvendelse af artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 3, stk. 3, i forordning (EU) nr. 236/2012 tages der højde for positionen ved beregningen af den korte position, såfremt en position i et instrument, herunder de instrumenter, der er anført i artikel 8, stk. 2, giver en økonomisk fordel i tilfælde af et fald i kursen eller værdien af statsobligationerne.

3. Enhver credit default swap på statsobligationer, der vedrører en statslig udsteder, medtages i beregningen af korte nettopositioner i de pågældende statsobligationer. Salg af credit default swaps på statsobligationer anses for lange positioner, og køb af credit default swaps på statsobligationer anses for korte positioner.

4. Hvis en credit default swap-position i statsobligationer afdækker en anden risiko end de pågældende statsobligationer, kan værdien af den afdækkede risiko ikke behandles som en lang position med hensyn til at beregne, om en fysisk eller juridisk person har en kort nettoposition i statsobligationer udstedt af en statslig udsteder.

5. Ved beregning af de korte nettopositioner er det irrelevant, om der er indgået aftale om kontant afregning eller fysisk levering af de underliggende aktiver.

Artikel 10

Metode til beregning af korte nettopositioner i aktier

1. Med henblik på at beregne den korte nettoposition i aktier i henhold til artikel 3, stk. 4, i forordning (EU) nr. 236/2012 anvendes den deltavægtede model for aktier fastsat i bilag II.

2. Fysiske eller juridiske personer, der beregner lange og korte positioner i de samme aktier, anvender de samme metoder.

3. I beregningen af korte nettopositioner tages der højde for transaktioner i alle finansielle instrumenter, både i og uden for et handelssystem, der giver en økonomisk fordel i tilfælde af en ændring i kursen på eller værdien af aktien.

Artikel 11

Beregning af korte nettopositioner i statsobligationer

1. Med henblik på anvendelse af artikel 3, stk. 5, i forordning (EU) nr. 236/2012 beregnes korte nettopositioner i statsobligationer ved at indregne transaktioner i alle finansielle instrumenter, der giver en økonomisk fordel i tilfælde af en ændring i kursen eller udbyttet af de pågældende statsobligationer. Den deltavægtede model for statsobligationer fastsat i bilag II anvendes.

2. I overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, i forordning (EU) nr. 236/2012 beregnes positioner for hver statslig udsteder, hvori en fysisk eller juridisk person har en kort position.

KAPITEL IV

KORTE NETTOPOSITIONER I FONDE ELLER GRUPPER, JF. ARTIKEL 3, STK. 7, LITRA C)

Artikel 12

Metode til beregning af positioner i forbindelse med forvaltningsaktiviteter vedrørende flere fonde eller forvaltede porteføljer

1. Beregningen af den korte nettoposition i en bestemt udsteder foretages i overensstemmelse med artikel 3, stk. 7, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 236/2012 for hver enkelt fond, uanset dens retlige form, og for hver forvaltet portefølje.

2. Med henblik på anvendelse af artikel 12 og 13 forstås ved:

a) »investeringsstrategi»: strategi, der forfølges af en forvaltningsenhed vedrørende en bestemt udsteder, og som søger at opnå en kort nettoposition eller en lang nettoposition via transaktioner i forskellige finansielle instrumenter, der er udstedt af eller vedrører den pågældende udsteder

b) »forvaltningsaktiviteter«: forvaltning af fonde uanset deres retlige form og porteføljeforvaltning i overensstemmelse med en skønsmæssig fastlagt i de mandater, som investorerne har givet på individuelt grundlag, såfremt sådanne porteføljer omfatter et eller flere finansielle instrumenter

c) »forvaltningsenhed«: en juridisk person eller enhed, herunder en afdeling, der med skønsmæssige beføjelser forvalter fonde eller porteføljer i henhold til et mandat.

3. Forvaltningsenheden samler de korte nettopositioner, der tilhører de forvaltede fonde og porteføljer, for hvilke den samme investeringsstrategi forfølges i forbindelse med en bestemt udsteder.

4. Når ovennævnte metoder anvendes, skal forvaltningsenheden:

a) indregne de positioner, der tilhører fonde og porteføljer, hvis forvaltning er uddelegeret af tredjemand

b) udelukke de positioner, der tilhører fonde, og porteføljer, hvis forvaltning denne har uddelegeret til tredjemand.

Forvaltningsenheden meddeler og offentliggør, når det kræves, den korte nettoposition, der følger af stk. 3 og 4, når den når eller overstiger en relevant meddelelses- eller offentliggørelsestærskel, jf. artikel 5-11 i forordning (EU) nr. 236/2012.

5. En juridisk enhed, der udfører forvaltningsaktiviteter sammen med andre ikke-forvaltningsmæssige aktiviteter, anvender den metode, der er beskrevet i stk. 1-3, alene i forbindelse med sine forvaltningsaktiviteter og meddeler og offentliggør de resulterende korte nettopositioner.

6. For ikke-forvaltningsmæssige aktiviteter, der sætter enheden i besiddelse af korte positioner for egen regning, beregner den juridiske enhed den korte nettoposition i en bestemt udsteder i henhold til artikel 3, stk. 7, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 236/2012 og meddeler og offentliggør de resulterende korte nettopositioner, når det er relevant.

Artikel 13

Metode til beregning af positioner for juridiske enheder i en gruppe, der har lange eller korte positioner i en bestemt udsteder

1. Beregningen af den korte nettoposition foretages i overensstemmelse med artikel 3, stk. 7, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 236/2012 for hver enkelt juridisk enhed, der indgår i gruppen. Den relevante juridiske enhed eller den gruppe, som den tilhører, meddeler og offentliggør på dennes vegne den korte nettoposition i en bestemt udsteder, når den når eller

overstiger en meddelelses- eller offentliggørelsestærskel. Hvis en eller flere juridiske enheder, som indgår i gruppen, er forvaltningsenheder, anvender de den metode, der er beskrevet i artikel 12, stk. 1-4, for fonds- og porteføljeforvaltningsaktiviteter.

2. De korte og lange nettopositioner tilhørende alle juridiske enheder, der indgår i gruppen, samles og modregnes med undtagelsen af positioner, der tilhører de forvaltningsenheder, der udfører forvaltningsaktiviteterne. Gruppen meddeler og offentliggør, når det er relevant, den korte nettoposition i en bestemt udsteder, når den når eller overstiger en relevant meddelelses- eller offentliggørelsestærskel.

3. Når en kort nettoposition når eller overstiger meddelelses- eller offentliggørelsestærsklen i henhold til artikel 5, eller offentliggørelsestærsklen i henhold til artikel 6 i forordning (EU) nr. 236/2012, meddeler og offentliggør en juridisk enhed i gruppen i henhold til artikel 5-11 i forordning (EU) nr. 236/2012 sin korte nettoposition i en bestemt udsteder beregnet i henhold til stk. 1, hvis ingen kort nettoposition på gruppeniveau beregnet i henhold til stk. 2 når eller overstiger en meddelelses- eller offentliggørelsestærskel. En juridisk enhed, der er udpeget til dette formål, meddeler og offentliggør, når det er relevant, sin korte nettoposition på gruppeniveau i en bestemt udsteder beregnet i henhold til stk. 2, når:

i) en meddelelses- eller offentliggørelsestærskel ikke nås eller overstiges af en juridisk enhed, der indgår i gruppen

ii) en meddelelses- eller offentliggørelsestærskel nås eller overstiges samtidig af både selve gruppen og en juridisk enhed, der indgår i gruppen.

KAPITEL V

DÆKKEDE CREDIT DEFAULT SWAPS PÅ STATS OBLIGATIONER, JF. ARTIKEL 4, STK. 2

Artikel 14

Tilfælde, som ikke er udækkede credit default swap-positioner i statsobligationer

1. I følgende tilfælde betragtes en credit default swap-position i statsobligationer ikke som en udækket position i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 236/2012.

a) Med hensyn til risikoafdækning som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 236/2012 betragtes en credit default swap-position i statsobligationer ikke som en udækket position i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 236/2012 og tjener til at afdække risikoen for et fald i værdien af aktiver eller passiver, som er forbundne med risikoen for et fald i værdien af de statsobligationer, som denne credit default swap vedrører, og hvor disse aktiver eller passiver vedrører enheder i den offentlige eller private sektor i den pågældende medlemsstat.

b) En credit default swap-position i statsobligationer, hvor aktiver eller passiver vedrører enheder i den offentlige eller private sektor i den samme medlemsstat som referencestaten for en credit default swap, betragtes ikke som en udækket position i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 236/2012, hvis den:

i. vedrører en medlemsstat, herunder et ministerium, en myndighed eller et SPV-selskab i medlemsstaten, eller en delstat, hvis det drejer sig om en medlemsstat, der er en forbundsstat

ii. bruges til at risikofædække aktiver eller passiver, der består af korrelationsprøven i artikel 18.

c) En credit default swap-position i statsobligationer, hvor aktiver eller passiver vedrører en statslig udsteder, hvori referencestaten for en credit default swap er garant eller aktionær, betragtes ikke som en udækket position i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 236/2012, hvis den:

i. vedrører en medlemsstat

ii. bruges til at risikofædække aktiver eller passiver, der består af korrelationsprøven i artikel 18.

2. Med henblik på anvendelse af stk. 1, litra a), skal der være en forbindelse mellem værdien af de aktiver eller passiver, der risikofædækkes, og værdien af de pågældende statsobligationer som omhandlet i artikel 18.

Artikel 15

Tilfælde, som ikke er udækkede credit default swap-positioner i statsobligationer, hvor låntageren er etableret i eller har aktiver eller passiver i flere medlemsstater

1. Hvis låntageren eller modparten i forbindelse med et aktiv eller passiv er etableret i flere medlemsstater, betragtes en credit default swap-position i statsobligationer ikke som en udækket position i følgende tilfælde jf. artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 236/2012, forudsat at korrelationsprøven i artikel 18 i denne forordning består i hvert enkelt tilfælde:

a) hvis der er et moderselskab i én medlemsstat og et datterselskab i en anden medlemsstat, og der er ydet et lån til datterselskabet. Hvis moderselskabet yder eksplicit eller implicit kreditstøtte til datterselskabet, tillades det at købe credit default swaps på statsobligationer i moderselskabets og ikke datterselskabets medlemsstat

b) hvis der er et moderholdingselskab, som ejer eller kontrollerer et driftsdatterselskab i en anden medlemsstat. Hvis moderselskabet har udstedt obligationen, men de risikofædækkede aktiver og indtægter ejes af datterselskabet, tillades det at købe credit default swaps på statsobligationer, der vedrører datterselskabets medlemsstat

c) for at risikofædække en eksponering for et selskab i en medlemsstat, som har investeret i en anden medlemsstats statsobligationer i et omfang, så selskabet ville blive alvorligt berørt i tilfælde af et betydeligt fald i værdien af den anden medlemsstats statsobligationer, forudsat at selskabet er etableret i begge medlemsstater. Når korrelationen mellem denne risiko og den anden medlemsstats gæld er større end korrelationen mellem denne risiko og gælden for den medlemsstat, som selskabet er etableret i, tillades det at købe credit default swaps på statsobligationer, der vedrører den anden medlemsstat.

2. En credit default swap-position i statsobligationer betragtes ikke som en udækket position i følgende tilfælde, jf. artikel 14, stk. 1, i forordning (EU) nr. 236/2012, forudsat at korrelationsprøven i artikel 18 i denne forordning består i hvert enkelt tilfælde:

a) hvis låntageren eller modparten i forbindelse med et aktiv eller passiv, der risikofædækkes, er et selskab, der har aktiviteter i hele EU, eller hvis den risikofædækkede eksponering vedrører EU eller de medlemsstater, der har euroen som valuta, tillades risikofædækning heraf med et hensigtsmæssigt EU- eller euroområdeindeks for credit default swaps på statsobligationer

b) hvis modparten i forbindelse med et aktiv eller passiv, der risikofædækkes, er en supranational udsteder, tillades risikofædækning af modpartsrisikoen med en hensigtsmæssigt udvalgt kurv af credit default swaps på statsobligationer, som refererer til den pågældende enheds garantier eller aktionærer.

Artikel 16

Dokumentation for udækkede credit default swap-positioner i statsobligationer

En fysisk eller juridisk person, der indgår en credit default swap-position i statsobligationer, skal efter anmodning fra den kompetente myndighed:

a) over for den pågældende kompetente myndighed dokumentere, hvilke af de tilfælde omhandlet i artikel 15 der var opfyldt, da positionen blev indgået

b) over for den pågældende kompetente myndighed vise, at korrelationsprøven i artikel 18 er opfyldt og proportionalitetskravene i artikel 19 overholdt med hensyn til den pågældende credit default swap-position i statsobligationer, når som helst de besidder en credit default swap.

Artikel 17

Risikoafdækkede aktiver og passiver

Følgende er tilfælde, hvor aktiver og passiver kan risikoafdækkes via en credit default swap-position i statsobligationer, såfremt betingelserne i artikel 15 og 18 og i forordning (EU) nr. 236/2012 er opfyldt:

- a) en lang position i den pågældende udsteders statsobligationer
- b) en position eller portefølje, der bruges i forbindelse med risikoafdækning af eksponering mod den statslige udsteder, og som indgår i de pågældende credit default swaps
- c) aktiver eller passiver, der vedrører enheder i den offentlige sektor i den medlemsstat, hvis statsobligationer indgår i en credit default swap. Dette omfatter enhver eksponering mod den centrale, regionale og lokale administration, enheder i den offentlige sektor eller enhver eksponering, der garanteres af en hvilken som helst af de nævnte enheder, og kan omfatte finansieringsaftaler, en portefølje af aktiver eller finansielle forpligtelser samt rente- eller valutaswaptransaktioner, i forbindelse med hvilke der anvendes credit default swaps på statsobligationer som et modpartsrisikostyringsredskab til afdækning af eksponeringen ved finansieringsaftaler og udenrigshandelsaftaler
- d) eksponeringer mod enheder i den private sektor etableret i den medlemsstat, hvis statsobligationer indgår i en credit default swap. Disse eksponeringer omfatter, men er ikke begrænset til, lån, modparts kreditrisiko (herunder potentiel eksponering, når der kræves lovpligtig kapital til en sådan eksponering), tilgodehavender og garantier. Aktiverne og passiverne omfatter, men er ikke begrænset til, finansieringsaftaler, en portefølje af aktiver eller finansielle forpligtelser samt rente- eller valutaswaptransaktioner, i forbindelse med hvilke der anvendes credit default swaps på statsobligationer som et modpartsrisikostyringsredskab til afdækning af eksponeringen ved finansieringsaftaler og udenrigshandelsaftaler
- e) alle indirekte eksponeringer for en af de ovennævnte enheder, der forekommer gennem bl.a. eksponering for indeks, fonde eller SPV-selskaber.

Artikel 18

Korrelationsprøve

1. Den korrelationsprøve, der er omhandlet i dette kapitel, skal bestå i et af følgende tilfælde:

- a) den kvantitative korrelationsprøve består, når der påvises en Pearsons korrelationskoefficient på mindst 70 % mellem prisen på aktiverne eller passiverne og kursen på statsobligationerne beregnet på grundlag af historiske data ved hjælp af data for en periode på mindst 12 måneders handelsdage umiddelbart inden den dato, hvor credit default swap-positionen i statsobligationer indgås

- b) den kvalitative korrelationsprøve består, når der påvises en relevant korrelation, hvilket er en korrelation, der er baseret på relevante data og ikke er dokumentation for blot midlertidig afhængighed. Korrelationen beregnes på grundlag af historiske data ved hjælp af data for perioden på 12 måneders handelsdage, inden credit default swap-positionen i statsobligationer indgås, vægtet til det seneste tidspunkt. Der anvendes en anden tidsramme, hvis det påvises, at forholdene i den pågældende periode lignede betingelserne på det tidspunkt, hvor credit default swap-positionen i statsobligationer blev indgået, eller som ville forekomme i perioden for den eksponering, der risikoafdækkes. For aktiver, hvor der ikke findes en kurs på det likvide marked, eller hvor kursdataene ikke går tilstrækkelig langt tilbage, anvendes en hensigtsmæssig erstatning.

2. Korrelationsprøven i stk. 1 vurderes at være bestået, hvis det kan påvises, at:

- a) den risikoafdækkende eksponering vedrører en virksomhed, der ejes af den statslige udsteder, eller hvor den statslige udsteder ejer hovedparten af den stemmeberettigede aktiekapital, eller hvis gæld garanteres af den statslige udsteder
- b) den risikoafdækkede eksponering vedrører en regional, lokal eller kommunal forvaltning i medlemsstaten
- c) den risikoafdækkede eksponering vedrører en virksomhed, hvis pengestrømme i væsentlig grad afhænger af kontrakter med en statslig udsteder eller et projekt, der finansieres eller i væsentlig grad finansieres eller garanteres af en statslig udsteder, som f.eks. et infrastrukturprojekt.

3. Efter anmodning fra den relevante kompetente myndighed dokumenterer den pågældende part, at korrelationsprøven blev bestået på det tidspunkt, hvor credit default swap-positionen i statsobligationer blev indgået.

Artikel 19

Proportionalitet

1. Når det fastlægges, om størrelsen på en credit default swap-position i statsobligationer står i rimeligt forhold til størrelsen på de risikoafdækkede eksponeringer, hvor fuldstændig risikoafdækning ikke er mulig, kræves der ikke nøjagtig overensstemmelse, og begrænset »overdækning« tillades i henhold til stk. 2. Efter anmodning fra den relevante kompetente myndighed dokumenterer den pågældende part, hvorfor nøjagtig overensstemmelse ikke var mulig.

2. Når det kan begrundes ud fra arten af de risikoafdækkede aktiver og passiver og deres forhold til værdien af statslige udsteders forpligtelser, som er inden for rammerne af den pågældende credit default swap, kan en given værdi af eksponeringer risikoafdækkes ved hjælp af en større værdi af en credit default swap på statsobligationer. Dette tillades dog kun, hvis det påvises, at en større værdi af en credit default swap

på statsobligationer er nødvendig for at matche et relevant mål af risiko i forbindelse med referenceporteføljen under hensyntagen til følgende faktorer:

- a) den nominelle positions størrelse
- b) eksponeringernes sensitivitetsforhold til den statslige udsteders forpligtelser, som er inden for rammerne af den pågældende credit default swap
- c) om den pågældende risikoafdækningsstrategi er dynamisk eller statisk.

3. Indehaveren af positionen er ansvarlig for at sikre, at vedkommendes credit default swap-position i statsobligationer altid er forholdsmæssig, og at varigheden for credit default swap-positionen i statsobligationer i så høj grad som muligt i betragtning af de gældende markedskonventioner og likviditeten er tilpasset varigheden for de risikoafdækkede eksponeringer eller den periode, hvori personen agter at besidde eksponeringen. Hvis de eksponeringer, der risikoafdækkes af credit default swap-positionen, realiseres eller indløses, skal de erstattes af tilsvarende eksponeringer, eller credit default swap-positionen skal reduceres eller på anden måde afhændes.

4. Hvis en credit default swap-position i statsobligationer var dækket, da den blev indgået, anses den ikke for at være blevet udækket, hvis den eneste årsag til, at positionen er blevet udækket, er svingninger i markedsværdien af de risikoafdækkede eksponeringer eller værdien af den pågældende credit default swap på statsobligationer.

5. Når parter accepterer en credit default swap-position i statsobligationer som følge af deres forpligtelser som medlemmer af en central modpart, der clearer credit default swap-transaktioner i statsobligationer, og som følge af anvendelsen af denne centrale modparts regler, behandles en sådan position under alle omstændigheder som ufrivillig, og ikke som en position, som parten har indgået, og betragtes derfor ikke som udækket i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 236/2012.

Artikel 20

Metode til beregning af udækkede credit default swap-positioner i statsobligationer

1. En fysisk eller juridisk persons credit default swap-position i statsobligationer er dennes nettoposition.
2. Ved beregning af værdien af relevante risici, der afdækkes eller skal afdækkes af en credit default swap-position i statsobligationer, skelnes der mellem statiske og dynamiske risikoafdækningsstrategier. Ved statisk risikoafdækning, f.eks. direkte eksponeringer for statslige eller offentlige organer i medlemsstaten, anvendes jump-to-default-målingen af tabet, hvis den enhed, som positionsindehaveren er eksponeret mod, misligholder sine forpligtelser. Den resulterende værdi sammenlignes derefter med den nominelle nettoværdi af credit default swap-positionen.

3. Ved beregning af værdien af risici justeret for markedsværdien, hvor en dynamisk afdækningsstrategi er påkrævet, foretages beregningerne på et risikovægtet og ikke nominelt grundlag under hensyntagen til, hvor meget en eksponering kan stige eller falde i løbetiden, og de relative volatiliteter af de risikoafdækkede aktiver og passiver og af de omhandlede statsobligationer. Der anvendes en betajustering, hvis det aktiv eller passiv, for hvilke credit default swap-positionen anvendes som risikoafdækning, er forskelligt fra credit default swappens referenceaktiv.

4. Der tages højde for indirekte eksponeringer mod risici, f.eks. gennem indeks, fonde eller SPV-selskaber, og for credit default swap-positioner i forhold til det omfang, hvori referenceaktivet, referencepassivet eller credit default swappen er repræsenteret i indekset, fonden eller en anden mekanisme.

5. Værdien af den relevante portefølje af aktiver eller passiver, som skal risikoafdækkes, fratrækkes nettoværdien af credit default swap-positioner, der besiddes. Hvis den værdi, der fremkommer som resultat, er positiv, betragtes positionen som en udækket credit default swap-position i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 236/2012.

KAPITEL VI

MEDDELESESTÆRSKLER FOR KORTE NETTOPOSITIONER I STATSOBLIGATIONER, JF. ARTIKEL 7, STK. 3

Artikel 21

Meddelelsetærskler for korte nettopositioner vedrørende udstedte statsobligationer

1. Den tærskel, der udløser meddelelsen til den relevante kompetente myndighed vedrørende korte nettopositioner i en statslig udsteders udstedte statsobligationer, er en procentdel af det samlede antal udestående udstedte statsobligationer for hver enkelt statslig udsteder.
2. Meddelelsetærsklen er et pengebeløb. Dette pengebeløb fastsættes ved at anvende den procentvise tærskel på udestående statsobligationer fra en statslig udsteder og runde det derved fremkomne beløb op til nærmeste million euro.
3. Det pengebeløb, som den procentvise tærskel giver, revideres og ajourføres hvert kvartal for at afspejle ændringer i det samlede antal udestående udstedte statsobligationer for hver enkelt statslig udsteder.
4. Det pengebeløb, som den procentvise tærskel giver, og det samlede antal udestående udstedte statsobligationer beregnes efter metoden til beregning af korte nettopositioner i statsobligationer.

5. Startbeløbene og derefter yderligere trin med hensyn til hver enkelt statslig udsteder fastlægges på grundlag af følgende faktorer:

- a) tærsklerne må ikke medføre meddelelseskra­v for korte netto­positioner af minimal værdi fra en statslig udsteder
- b) det samlede antal udestående statsobligationer for en statslig udsteder og den gennemsnitlige størrelse af positioner, der besiddes af markedsdeltagere i statsobligationer fra den pågældende statslige udsteder
- c) likviditeten på de enkelte markeder for statsobligationer, herunder eventuelt likviditeten på futures-markedet for de pågældende statsobligationer.

6. Under hensyntagen til faktorerne i stk. 5 fastsættes de relevante meddelelsestærskler for det startbeløb, der gælder for hver statslig udsteder, som en procentdel på 0,1 % eller 0,5 % af den samlede mængde udestående udstedte statsobligationer. Den procentdel, der skal anvendes for hver udsteder, fastlægges ved brug af kriterierne i stk. 5, så hver statslig udsteder tildeles en af de to procenttærskler, der anvendes til at beregne pengebeløbet for meddelelsestærsklen.

7. De to starttærskelkategorier på ikrafttrædelsesdatoen for denne forordning er:

- a) en starttærskel på 0,1 %, som gælder, når det samlede antal udestående udstedte statsobligationer svarer til 0-500 mia. EUR
- b) en tærskel på 0,5 %, som gælder, når det samlede antal udestående udstedte statsobligationer svarer til et beløb på mere end 500 mia. EUR, eller hvis der er et likvidt futures-marked for de pågældende statsobligationer.

8. De yderligere trin fastsættes til 50 % af starttærsklerne, og hvert trin udgør:

- a) 0,05 % over startmeddelelsestærsklen på 0,1 % startende ved 0,15 %
- b) 0,25 % over startmeddelelsestærsklen på 0,5 % startende ved 0,75 %.

9. Den statslige udsteder går til en tærskelkategori, når der er sket en ændring på den statslige udsteders statsobligationsmar­ked, og denne ændring har gjort sig gældende i mindst ét kalenderår — ud fra faktorerne i stk. 5.

KAPITEL VII

PARAMETRE FOR OG METODER TIL BERE­GNING AF LIKVIDITETSTÆRSKLER FOR SUSPENSION AF BEGRÆNSNINGER VEDRØRENDE SHORT SELLING AF STATSOBLIGATIONER, JF. ARTIKEL 13, STK. 4

Artikel 22

Metoder til beregning af likviditetstærskler for suspension af begrænsninger vedrørende short selling af statsobligationer

1. Det mål for de udstedte statsobligationers likviditet, som skal anvendes af hver kompetent myndighed, er omsætningen defineret som den samlede nominelle værdi af de handlede gældsinstrumenter i forhold til en kurv af benchmarks med forskellige udløbsdatoer.

2. Den midlertidige suspension af begrænsninger vedrørende short selling af statsobligationer kan udløses, når omsætningen i en måned falder til under den femte percentil af den mængde, der blev handlet hver måned i de foregående 12 måneder.

3. For at udføre disse beregninger skal hver kompetent myndighed anvende repræsentative data, som er umiddelbart tilgængelige fra et eller flere handelssystemer, fra OTC-handel eller fra begge, og derefter oplyse ESMA om de anvendte data.

4. Inden de kompetente myndigheder udøver deres beføjelser til at ophæve begrænsningerne vedrørende short selling af statsobligationer, skal de kontrollere, at det betydelige fald i likviditet ikke skyldes sæsonsvingninger i likviditeten.

KAPITEL VIII

BETYDELIGT FALD I VÆRDIEN AF FINANSIELLE INSTRUMENTER, DER IKKE ER LIKVIDE AKTIER, JF. ARTIKEL 23

Artikel 23

Betydeligt fald i værdien af finansielle instrumenter, der ikke er likvide aktier

1. For så vidt angår andre aktier end likvide aktier, forstås ved et betydeligt fald i værdien på en enkelt handelsdag i forhold til slutkursen den foregående handelsdag:

- a) et fald i aktiekursen på 10 % eller mere, hvis aktien indgår i det primære nationale aktieindeks og er det underliggende finansielle instrument for en derivatkontrakt optaget til handel i et handelssystem
- b) et fald i aktiekursen på 20 % eller mere, hvis aktiekursen er mindst 0,50 EUR eller tilsvarende i lokal valuta
- c) et fald i aktiekursen på 40 % eller mere i alle andre tilfælde.

2. En stigning på 7 % eller mere i afkastet hen over afkastkurven på en enkelt handelsdag for den pågældende statslige udsteder betragtes som et betydeligt fald i værdien af en statsobligation.

3. En stigning på 10 % eller mere i afkastet for en erhvervsobligation på en enkelt handelsdag betragtes som et betydeligt fald i værdien af en erhvervsobligation.

4. Et fald på 1,5 % eller mere i kursen på et pengemarkedsinstrument på en enkelt handelsdag betragtes som et betydeligt fald i værdien af et pengemarkedsinstrument.

5. Et fald på 10 % eller mere i kursen på en exchange traded fund (ETF) på en enkelt handelsdag betragtes som et betydeligt fald i værdien af en ETF, herunder ETF'er, som er investeringsinstitutter. En gearet ETF justeres med den relevante gearingsgrad for at afspejle et fald på 10 % i kursen på en tilsvarende ikke-gearet ETF, der handles direkte. En reverse exchange traded fund justeres med faktor -1 for at afspejle et fald på 10 % i kursen på en tilsvarende ikke-gearet ETF, der handles direkte.

6. Hvis et derivat, herunder finansielle differencekontrakter, handles i et handelssystem og som sit eneste underliggende finansielle instrument har et finansielt instrument, for hvilket et betydeligt fald i værdien er konstateret i henhold til denne artikel og artikel 23, stk. 5, i forordning (EU) nr. 236/2012, er der sket et betydeligt fald i værdien af dette derivat, når der er sket et betydeligt fald i værdien af det underliggende finansielle instrument.

KAPITEL IX

NEGATIVE HÆNDELSER ELLER EN NEGATIV UDVIKLING, JF. ARTIKEL 30

Artikel 24

Kriterier og faktorer for at afgøre, om der er tale om negative hændelser, en negativ udvikling eller trusler

1. Med henblik på anvendelse af artikel 18-21 i forordning (EU) nr. 236/2012 omfatter negative hændelser eller en negativ udvikling, der kan udgøre en alvorlig trussel mod den finansielle stabilitet eller tilliden til markedet i den pågældende medlemsstat eller i en eller flere medlemsstater i henhold til artikel 30 i forordning (EU) nr. 236/2012, enhver form for handling, resultat, kendsgerning eller hændelse, der forventes eller med rimelighed kan forventes at føre til følgende:

a) alvorlige finansielle, monetære eller budgetmæssige problemer, der kan resultere i finansiell ustabilitet i forbindelse med en medlemsstat eller en bank og andre finansielle institutioner, der anses for vigtige for det globale finansielle system, f.eks. forsikringsselskaber, infrastrukturleverandører på markedet og aktivforvaltningsselskaber med aktiviteter i EU, når dette kan true de finansielle markeders rette funktion og integritet eller stabiliteten af det finansielle system i EU

b) en kreditvurdering eller manglende overholdelse af forpligtelser hos en medlemsstat, en bank eller andre finansielle institutioner, der anses for vigtige for det globale finansielle system, f.eks. forsikringsselskaber, infrastrukturleverandører på markedet og aktivforvaltningsselskaber med aktiviteter i EU, og som skaber eller med rimelighed kan forventes at skabe alvorlig usikkerhed med hensyn til deres solvens

c) betydeligt salgspres eller usædvanlig volatilitet, der skaber betydelige kursfald for et finansielt instrument, der vedrører banker og andre finansielle institutioner, der anses for vigtige for det globale finansielle system, f.eks. forsikringsselskaber, infrastrukturleverandører på markedet og aktivforvaltningsselskaber med aktiviteter i EU, eller statslige udstedere

d) relevant beskadigelse af de fysiske strukturer tilhørende vigtige finansielle udstedere, herunder markedsinfrastrukturer samt clearings- og afviklingssystemer, og tilsynsmyndigheder, som kan have negative konsekvenser for markederne, navnlig hvis beskadigelserne skyldes naturkatastrofer eller terrorangreb

e) forstyrrelse af et betalingssystem eller en afviklingsproces, navnlig i forbindelse med interbankoperationer, der forårsager eller kan forårsage betydelige betalings- eller afviklingsforsinkelser eller manglende betaling eller afvikling i betalingssystemerne i EU, især hvis de kan medføre spredning af det finansielle eller økonomiske pres på en bank og andre finansielle institutioner, der anses for vigtige for det globale finansielle system, f.eks. forsikringsselskaber, infrastrukturleverandører på markedet og aktivforvaltningsselskaber, eller på en medlemsstat.

2. Med henblik på anvendelse af artikel 27 tager ESMA højde for muligheden for afsmittende virkninger på andre systemer og udstedere og især eksistensen af enhver form for selvopfyldende fænomen, når myndigheden overvejer kriterierne i stk. 1.

3. Med henblik på anvendelse af artikel 28, stk. 2, litra a) forstås ved en trussel mod de finansielle markeders funktion og integritet eller mod stabiliteten i dele af eller hele det finansielle system i Unionen:

a) enhver form for trussel om alvorlige finansielle, monetære eller budgetmæssige problemer eller manglende stabilitet i forbindelse med en medlemsstat eller det finansielle system i en medlemsstat, når dette kan udgøre en alvorlig trussel mod de finansielle markeders rette funktion og integritet eller mod stabiliteten i dele af eller hele det finansielle system i Unionen

b) muligheden for manglende overholdelse af forpligtelser hos en medlemsstat eller en supranational udsteder

- c) alvorlig beskadigelse af de fysiske strukturer tilhørende vigtige finansielle udstedere, herunder markedsinfrastruktur samt clearings- og afviklingssystemer, og tilsynsmyndigheder, som kan have alvorlige konsekvenser for grænseoverskridende markeder, navnlig hvis beskadigelserne skyldes naturkatastrofer eller terrorangreb, når dette kan udgøre en alvorlig trussel mod de finansielle markeders rette funktion og integritet eller mod stabiliteten i dele af eller hele det finansielle system i EU
- d) alvorlig forstyrrelse af et betalingssystem eller en afviklingsproces, navnlig i forbindelse med interbankoperationer, der forårsager eller kan forårsage betydelige betalings- eller

afviklingsforsinkelser eller manglende betaling eller afvikling i grænseoverskridende betalingssystemer i EU, især hvis de kan sprede det finansielle eller økonomiske pres på dele af eller hele det finansielle system i EU.

Artikel 25

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. november 2012.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i enhver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2012.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

DEL 1

Artikel 5 og 6

- Optioner
- Covered warrants
- Futures
- Indeksrelaterede instrumenter
- Differencekontrakter
- Aktier/enheder i ETF'er
- Swaps
- Spread betting
- Pakkede private eller professionelle investeringsprodukter
- Komplekse derivater
- Aktiebeviser
- Globale aktiebeviser.

DEL 2

Artikel 7

- Optioner
 - Futures
 - Indeksrelaterede instrumenter
 - Differencekontrakter
 - Swaps
 - Spread betting
 - Komplekse derivater
 - Beviser, som er knyttet til statsobligationer.
-

BILAG II

DEL 1

Deltavægtet model for aktier*Artikel 10*

1. Derivatpositioner og positioner i likvide aktiver indregnes på et deltavægtet grundlag, hvor positioner i likvide aktiver har delta 1. For at beregne delta for et derivat skal investorer indregne derivatets aktuelle indirekte volatilitet og slutkursen eller den sidste kurs for det underliggende instrument. For at beregne en kort nettoposition, som omfatter kapitalandele eller investeringer i meget korte, fysiske værdipapirer eller derivater, skal fysiske eller juridiske personer beregne den individuelle deltavægtede position for hvert derivat i porteføljen, idet alle positioner i likvide aktiver henholdsvis lægges til eller trækkes fra.

2. En nominel kort likviditetsposition kan ikke udlignes af en tilsvarende nominel lang position i derivater. Deltavægtede lange positioner i derivater kan ikke kompensere for identiske nominelle korte positioner, der indgår i andre finansielle instrumenter, som følge af deltavægtningen. Fysiske eller juridiske personer, der indgår derivatkontrakter, som giver anledning til korte nettopositioner, der skal meddeles eller offentliggøres i henhold til artikel 5-11 i forordning (EU) nr. 236/2012, skal beregne de ændringer i den korte nettoposition, der opstår i deres portefølje som følge af ændringerne i delta.

3. Enhver transaktion, der giver en økonomisk fordel i tilfælde af en ændring i kursen på eller værdien af en aktie, der besiddes som en del af en kurv, et indeks eller en ETF, medtages i beregningen af positionen i hver enkelt aktie. Positioner i disse finansielle instrumenter beregnes under hensyntagen til vægten af den pågældende aktie i den underliggende kurv, det underliggende indeks eller den underliggende fond. Fysiske eller juridiske personer skal foretage beregninger for disse finansielle instrumenter efter artikel 3, stk. 3, i forordning (EU) nr. 236/2012.

4. Den korte nettoposition beregnes ved at modregne lange og korte deltavægtede positioner i en bestemt udsteder.

5. Når udstedere har flere aktiekategorier, indregnes og adderes det samlede antal aktier i hver kategori for så vidt angår den udstedte aktiekapital.

6. Ved beregning af korte nettopositioner tages der højde for udstederens ændringer i aktiekapitalen, som kan udløse eller ophæve meddelelsesforpligtelser i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 236/2012.

7. Nye aktier, der udstedes ved en forhøjelse af aktiekapitalen, medtages i beregningen af den samlede udstedte aktiekapital fra den dag, hvor de optages til handel i et handelssystem.

8. Den korte nettoposition, der udtrykkes som en procentdel af et selskabs udstedte aktiekapital, beregnes ved at dividere den korte nettoposition i tilsvarende aktier med selskabets samlede udstedte aktiekapital.

DEL 2

Deltavægtet model for statsobligationer*Artikel 11*

1. Alle positioner i likvide aktiver indregnes med deres nominelle værdi vægtet for varighed. Optioner og andre derivater vægtes med deres delta, som beregnes efter del 1. Ved beregning af korte nettopositioner, der omfatter både investeringer i meget korte, fysiske værdipapirer og derivater, beregnes den individuelle deltavægtede position for hvert derivat i porteføljen, idet alle positioner i likvide aktiver henholdsvis lægges til eller trækkes fra, og positioner i likvide aktiver har delta 1.

2. Nominelle positioner i obligationer udstedt i andre valutaer end euro konverteres til euro ved hjælp af markedets seneste pålidelige spotkurs. Det samme gælder for andre finansielle instrumenter.

3. Andre derivater, f.eks. forward bonds, justeres også i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3.

4. Enhver økonomisk interesse eller position, der giver en økonomisk fordel i forbindelse med statsobligationer, der besiddes som en del af en kurv, et indeks eller en ETF, medtages i beregningen af positionen i hver enkelt statsobligation. Positioner i disse finansielle instrumenter beregnes under hensyntagen til vægten af den pågældende statsobligation i den underliggende kurv, det underliggende indeks eller den underliggende fond. Investorer skal foretage beregninger for disse finansielle instrumenter efter artikel 3, stk. 3, i forordning (EU) nr. 236/2012.

5. Beregninger for tæt forbundne statsgældsinstrumenter foretages på samme måde som for lange positioner i en statslig udsteders gældsinstrumenter. Lange positioner i en statslig udsteders gældsinstrumenter, hvis kurs er tæt forbundet med kursen på de pågældende statsobligationer, indgår i beregningen. Når disse positioner ikke længere opfylder kriterierne for at være tæt forbundne, bruges de ikke til at udligne korte positioner.
 6. Nominelle lange credit default swap-positioner medtages i beregningen som korte positioner. Ved beregning af en investors credit default swap-position i statsobligationer anvendes vedkommendes nettopositioner. Positioner, der skal dækkes eller risikoafdækkes ved køb af en credit default swap, og som ikke er statsobligationer, indregnes ikke som lange positioner. Credit default swaps har delta 1
 7. Den korte nettoposition beregnes ved at modregne nominelle deltavægtede tilsvarende lange og korte positioner i en bestemt udsteders statsobligationer.
 8. Den korte nettoposition udtrykkes som et pengebeløb i euro.
 9. Ved beregning af positioner tages der højde for ændringer i korrelationer og i en statslig udsteders samlede statsobligationer.
 10. Kun lange positioner i en statslig udsteders gældsinstrumenter, hvis kurs er tæt forbundet med kursen på de pågældende statsobligationer, indgår i beregningen med henblik på at udligne korte positioner i de nævnte statsobligationer. En lang position i en tæt forbundet gæld kan kun bruges én gang til at udligne en kort position, hvis investoren har flere korte positioner i forskellige statslige udstedere. Den samme lange position kan ikke anvendes flere gange til at modregne forskellige korte positioner i tæt forbundne statsobligationer.
 11. Fysiske eller juridiske personer med flere fordelinger af lange positioner i tæt forbundne statsobligationer fra forskellige statslige udstedere skal kunne dokumentere deres fordelingsmetoder.
-